

קזתהאלד

קונטרס שבועי בענייני גאולה ומשיח

מיד בתחילת העבודת צריך יהודי להתקשר עם
עצמות ומחזות - לא רק לאחרי שלומד אודות
פרטי הדוגות דסדר השתלשלות כו', כי אם,
באופן ד"לכתחילה אחיבוער" - יער מיט עצמות...
ורא שטוד 8

ערב שבת קודש פ' קדושים
הי' תהא שנת סגולה

שה

ידי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

מוקדש

לכ"ק אדמו"ר שליט"א

מלך המשיח

מהרה יגלה אכ"י"ר

בתוספת:

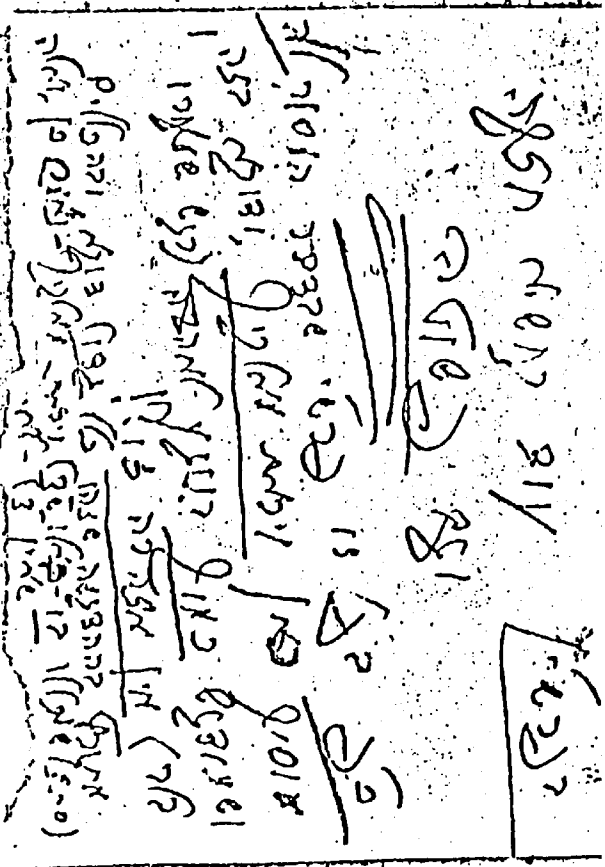
'קדו המיליון'

שיע"י 'מרבז חב"ד העולמי לקבלת פני משיח'

היכן נאמר "ויראת מאלקיך"?

בקשר עם פ' השבוע והציווי ד'א'הבת לרעד כמוד", מונבא בזה צילום נדיר מפתק שכתב כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א בנוגע להמדובר בהתעודות ש"פ קדושים ה'תשכ"ז

(נדפס ב"שיחות קודש" תשכ"ז ח"ב ס"ע 110)



להלן פיענוח הכת"ק:

בפרש"י

עוד קושיא חזקה וגם פשוטה:

כ"פ בפ' זו פרש"י שבדבר המסור ללב מוסיף כאן ויראת מאלקיך ודקא בזה, ושמודגש כמון בנוגע לאהבה (רוגש שמקורו בלב) אין אזהרה זו?

מתוך בההדגשה שיהו כלל גדול דקא, ובהכללים (סחם) שנכללו בו - באלו שצ"ל ויראת מאלקיך - נאמר כן, ואלה - שאין צ"ל - לא.

3 דבר מלכות

העולם משיעי להבאת המאלה / משיחת ש"ס אחו"ק ה'תשנ"א

6 זמן הגאולה

נשיא דרזנו מודיע לך: "אתה יכול להציל!"... / פרשת השבוע באור המאלה

10 ניצוצות של משיח

מחיק תבוא השמחה? / פתגמים קצרים בעניני גאולה ומשיח

11 עניינים שהזמן גרמא - מדור חדשי

אוי-יאבוי לכו "עצמאות" / לקט שיחות בעניינים העומדים על הפרק

12 "ירילחום מלחמת ה' - וינצח" - פרסום ראשון בלה"ק

הצרה המדולה היא שאין פוצה פה ומצפצפי / שיחות בעניני שלימות העם והארץ

15 כת"ק" - פרסום ראשון

מתי נאמר "יראת מאלקיך"? / צילום מפתק שכתב הרבי בנוגע להתעודות ש"פ קדושים ה'תשכ"ז

צדוד ברכות ואיזולים



לאחד מהמקוויחודים שבמבורה, מראשי המתעסקים בהפצת בשורת המאלה והגואל בכל החי תבל, ידיו רב לו בהפצת המעניינות חוצה ובמיוחד בדברים שבדפוס, חבר מערכת "יחי המלך"

החתן התמים מרדכי ש"י גורליק

לרגל בואו בקשרי השיזוכי עב"ג תחי' בשעטומ"צ

יחי' שיבנו בית בישראל בנין עדי עד על יסודי התורה והמצוה כפי שהם מוארים במאור שבתורה - זוהי תורת החסידות, ונבנו "בית תיחי" אמיתי לתחיל יחי' אדמו"ר מהדימוי שלישיא, ויזכו לראות בהתגלותו הפיידית לעיני בשר תומי"י ממישי



יחי' אדוני מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

מערכת "יחי המלך"

במסגרת: "פיטור משיח" שע"י "אגודת חסידו תיחי" בארה"ק, תחת נשיאות רי"ק אד"ש מה"מ

יוצא-לאור על-ידי: תלמידי ה"קבוצה", יחי' בית דוד, ישיבת תורת'ל המרכזית, "בית משיח" 770

סניף ארה"ב: 11213 Brooklyn, NY #38, Brooklyn Ave. • טלפון: 718-778-6670 (718)

סניף ארץ הקודש: שילב האמונה 9/1, קרית-שמואל. מיקוד: 26385 • טלפקס: 840-3153 (04)

דואר אלקטרוני: yeh_@necvision.net.il • אינטרנט: http://www.moshaich.net/blind

העולם מסייע להבאת הגאולה

החל ממדינה זו, שמסייעת לבני"י להגיע לגאולה פנימית בעבודתם, עד שייעשו את העבודה שתביא את הגאולה כפשוטה, ואז המלכות גם תסייע לבני"י לשוב לארץ ישראל • גם במדינה ההיא מרשים ליהודים לקיים תנ"צ ומתירים לצאת משם, ואדרבה – הם גם מסייעים לבני"י לנסוע לארץ הקודש, מענין הכנה להסיוע דאוה"ע לבני"י שיצאו מהגלות וללכת לאר"ק בגאולה האמתית והשלמה • קטעים משיחת ש"פ אחר-קדושים ה'תנש"א – מונגה תרגום מאידית*

ע"פ האמור לעיל מוצאים כמה לימודים בנוגע לעבודת בני"י להביא את הגאולה, והאופן שצריכים להתכונן לגאולה – בעמדתו עכשיו ממש בסוף זמן הגלות, "גולה", ואחוזים סמוך ממש ("אט אט") להגאולה.

קודם כל – ישנו מענה לכל אלו שמתפללים ונבגלים מִכַּד שמוֹרְעִישִׁים (מ'שטורעמיס") של יחודי צדיק לעשות ולפעול שהגאולה תבוא תיכף ומיד ממש (ובהיותם אנשים "פתוחים", מנטאים הם בדיבור את פלאתם ודאתם): כאשר משיח יבוא מיד, מה יהי' – שואלים הם – עם כל הפעולות והעניינים שהם פעלו במשך כו"כ שנים בגלות: העסקים שהם הקימו, חכמים והנכסים שהם צברו, החברים והקשרים, הן בין בני"י והן בין אחר"ע, שהם יצרו (ובפרט עסקי ציבור), ועוד כו"כ?!

והמענה על זה הוא, שאין מה לפחד, כיון שגאולה איז הפרדיש שבטל כל "מנהגו של עולם", הדברים הטובים שנופללו (ע"פ תורה בלוח; אדרבה: גאלה כוללת בתוכה את כל

* התרגום הנה תוקן מחדש ע"י: המו"ל

אחד לא מחה ע"כ, וכך זה נותר, ואז החלו הצרות מחורסים, ולאחמ"כ הם מסתובבים ומחפשים מה לעשות, כיצד ניתן לתקן זאת.

מה אתה מחפש לתקן את המסובב? הרי יש כאן סיבה ומסובב, ומדוע אתה מחפש לתקן את המסובב, הרי כאשר הסיבה נשארת המסובב יכול לחזור שוב, אלא יש לתקן את הסיבה, והסיבה היא בני"י שרודפים לומר על גוי מרוסי"י שהוא "יהודי" ושיש לו חלק בא"י, ושהוא יכול לומר שם דעה.

והצרה גדולה יותר כיון שאף אחד לא אומר כלום ע"כ: כל אחד מחזיק מעצמו כגדול מישראל, וכמדול שבמדולים, ובמילא תמיד הוא יכול לקפוץ בראש [שבאמת הוא יכול לקפוץ בראש מצד מה שהגמ' אומרת במס' מגילה (גב, ב – "הדיזי קופץ בראש"), וכיון שהוא "גדול שבמדולים" (ויש לו גם "הסכמה" מהגמ' ת"ל לקפוץ בראש), במילא הוא רוצה תמיד להיות "קופץ בראש", משא"כ במקרה-דנו, כאשר צריכים לעשות משהו בפועל הוא איננו עושה מאומה.

ואין פוצה פה ומצפצף! הדבר לא נוגע לאף אחד!...
סונענים שבין כך לא יפעלו כלום, אך הדין של "הוכח תוכיח את עמיתך" הוא "אפילו מאה פעמים", כלומר, אפי' אם הוא ניסה תשעים ותשע פעמים וזה לא עזר, חל עליו חיוב להוכיח עוד הפעם.

והרי רצון שיקיימו הפסוקים בפשיטתו: "כי ביום הזה יכפר עלבים", "זכפ את מקדש הקודש", "וזהיתו זאת לכם לחוקת עולם לכפר על בני ישראל מכל חטאתם".
(תרגום חפשי של קטעים משיחת ש"פ אחר, מב"ח ח אייר ה'תש"ל - בלתי מונגה)

מערכת "יחי המלך" משגרת בזה צורה אחרולם לאחד ממייסדי הקונטרס, עוסק בכל עוז בהפצת בשרות הגאולה והגואל, תומך ומסייע בכל עת
הרה"ת ר' יהושע זוז הכהן שני כהנוב
 לרגל הכנס בני לוי יצחק המלך שני כהנוב
מזל מזל, מזל מזל

יה"י שיזכה לגדלו לתורה, לחופה ולמעשי"ט, ולהיות "חיליל" אמיתי בצבא כ"ק אדמו"רי מלך המשיח שלטי"א, ויזכה לראות תיכף ופיד בחתולתו המושלמת והמיידיית של הרבי מלך המשיח לעיני בשר בפועל ממש, "נארו"!

את דעתם בא"י, במקרה כזה – אומר אותו רב – יש לתת להם גייר שרשום בו שהם "יהודים!"¹

– לכן הם (היהודים) אמנם החלו לומר את דעתם בגלוי.

כל זמן שלא אמרו שלמי מרוסי' יש חלק בארץ ישראל, הם לא אמרו את דעתם בגלוי, שהרי "ברצונו נטלה מהם ונתנה לנו", למרות שהם עצמם אינם יודעים שזו הטעם אך לפועל הם לא אמרו דעה. אולם כאשר אומרים שאי מרוסי' יכול לומר דעה בא"י, הם כאן באים ואומרים: דעתנו היא שמכאן ואילך אסור לכם לטוס!

ג. לכאורה הדבר תמרה: זה כששל שונים (מל"ג בעומר תשי"ז)² שהיהודים נמצאים עם רגל אחת במצרים ואפי' עם שני רגלים, הם שלחו לשם כוח אדם ומפקדים (ואף הרגו כמה מפקדים שלחם), ולמרות זאת הם מעולם לא אמרו כלום, ומדוע הקב"ה לא החזיק אותם ככה עוד קצת עד ביאת משיח?³

אלא כיון שזוהו דור יתום, מראה הקב"ה בגלוי עם מי יש לנו עסק, ולכן מיד כשאמרו שלמי מרוסי' יש דעה בא"י, נחלו תהיך את המפלה בזה שהמי אמר: אהא! אתה אמר שיש לי חלק בארץ ישראל, אזי אתנהג כבעל-הבית בארץ ישראל, והוא מתעייב (אמנם מעבר לגבול) ואומר בפירושי: עד כאן אתם יכולים לטוס ומכאן ואילך אינכם יכולים.

אך הדור שלנו כ"כ יתום עד שאפילו לא מקשרים בין שני הדברים; הרי היצר הרע הוא אומן במלאכתו, אזי הוא משכנע שצרכנים לחפש דרכים מה לעשות, ואי-אפשר להבין מה קרה כאן לפתע.

ואין פוצה פה ומצפצף!...

. . . במקום זה מה עושים – מכניסים גויים מרוסי' לארץ ישראל, ואומרים שהם "יהודים!"⁴

לא כתוב בשום מקום שאי צריך לקיים מצוות, מלבד שבע מצוות בני נח, ושבע מצוות אלו ניתן לקיים גם ברוסי'. המצוות שבעיקר אין אפשרות לקיימם שם הם אלו שאיננו מחוייב בהם, ואדבה: אסור לו לקיים אותם, אסור לו ללמד תורה שבעל פה.

ואעפ"כ מה עושים? כאשר מגיע גוי לארץ ישראל ואומר שברצונו להיות "יהודי", לא מצביים בפניו תנאים של קיום מצוות כגון: שבת, תחת תפילין, ציצית ואפילו לא למול את עצמו, שהרי כפי' דתית – זאת לא!... הדבר החידי ששואלים אותו הוא – האם רצונו בחלק בארץ ישראל, וכיון שבהא הוא הפץ איך נותנים לו גייר שהוא "יהודי"!

. . . מכך נובעים כל הצרות הללו – הקב"ה ראה שרוצים להכניס גויים מרוסי' לארץ ישראל ואף אחד אינו מוחה על כך, לכן הוא הורה מה יוצא מזה.

ד. בתחילה שאלו מהו ההבדל בין גוי מרוסי' לגויים אחרים, אך אח"כ עבר רגע קט ואף

ויש לומר, שבעמדתו בסוף זמן הלכות, סמך להגאולה – בא חסייע בגלוי יותר.

וכפי שרואים בדרות האחרונים במיוחד, ויתירה מה – בזמן האחרון, ובפרט בימים האחרונים משם:

בדרות שלפני זה גרו (רוב) בני' במדינות שבהן היו מניעות ועיכובים וכו' (לא תקום פעמיים)⁵ לעבודה ה' בכלל.

משא"כ בדרות האחרונים – גרים (רוב) בני' במדינות שבהם מושלת מלכות של חסד, החל ממדינה זו (שבה נמצאים רוב מנין ובנין דב"י), שמסייעת לבני' להגיע לגאולה פנימית בעבודתם, עד – שיעשו את העבודה שתבא את הגאולה כפשוטה, ואז המלכות (של חסד) גם תסייע לבני' לשוב לארץ ישראל (בלשון הכתוב:⁶ והביאו את כל אחיכם גו').

ובשנה האחרונה רואים אף שיחס זה לבני' התפשט במדינות נוספות, עד גם במדינה הריג, שבה היו (עד לאחרונה) הגבלות בנוגע לחירות בני' בעבודתם בתנאי וגם בנוגע ליציאתם ממדינה הריג – וכעת נתהפך יחסם, שמרשים ליהודים לקיים תנאי' ומתירים לצאת משם (ללא הגבלות שהיו פעם) – ואדבה – הם גם מסייעים לבני' לשוב לארץ הקודש. מעין חכמה להסייע דארה"ע לבני' שיצאו מהגלות וללכת לארץ הקודש בגאולה האמיתית והשלימה.

- נוסף על חסייע הליך דארה"ע לבני' – ישנם גם עניינים שבהם רואים אף שארה"ע בעצמם עושים פעולות של טוב וחסד,

ולחזין את העולם להגאולה – אמנם באופן ד"שרית עם אלקים וגם אנשים", להלחם עם החללים וחסדו דעולם, אבל באופן ד"יתוכל", "מלכותו בוצו קבלי עליהם".

החל מחלקו בעולם, עיי' הוספה בקיום המצוות, בדברים גשמיים, כולל ובמיוחד – מצות הצדקה (עייקו המצות מעשיות)⁷, שלוקח מהשמיות שלו ומהעשירות שלו (שברכו הקב"ה) ומסייע לשני, שגם אצל הזולת יהי' מזון ולבשים, באופן ד"לכבוד ולתפארה", בהתאם ל"ממלכת כהנים", ועד"ז מסייע הוא למוסדות תורה וצדקה וכו"ב.

וכן הוא גם בעבודתו בעניני רשות שלו – עישה זאת באופן ד"ל מעשך יהיו לשם שמים"¹ ו"בל דרכי דעה"².

ועוד וגם זה עייקו – עיי' הפעת התורה והיהדות, והפעת המעיונות חוצה. כולל ובמיוחד – לעורך יהודים בכל העולם כולו, שייסיפו עוד יותר בלמוד התורה וקיום המצוות.

וכן גם לפרסם ולגלות בכל העולם כולו "אלופי של עולם", כולל – עיי' השפעה על ארה"ע בנוגע לקיום שבע מצוות בני נח,³ והכנתם ל"היתרה לה' המלוכה"⁴.

עיי' ה"ל ש"אגאולה" מגבירה את עניני הלכות עצמם (עיי' העשי') מהם עצמם דחה בתחתונים), עד שדוקא העבודה בגלות מביאה את הגאולה, הרי מונן, שעניני העולם עצמו וארה"ע עצמם (גם בזמן הגלות) מסייעים (באמת) לעבודה דהבאת הגאולה (כ"ל).

(1) אבות פ"ב מ"ב, וראה רמב"ם ה"י דעות פ"ג.
טוסייע א"ח ס"ל"א.
(2) משל ג.ו. וראה רמב"ם וטוסייע שם.
(3) כפי"ד הרמב"ם ה"י מלכים פ"ח ה"י.
(4) עובדי' בסופו.
(5) י' הכותב – רחום א. ט. וראה לקו"ש ח"ב ע' 306 הערה 55.
(6) עייני סו"י, כ.

מלאים בדבד ה"9), ותושב"ע"פ, משנה ונמרא ומדרשים וכו'.

ובה גופא – צריכים להוסיף ע"פ ההוראה דפסח שני, ס"אזי ניטא קיין פארפאל"ס¹⁰

(אין אף פעם מקרה אבדו) – לעשות חשבון צדק אם תקנו והשלמו את העבודה בעב כדבלי, אי שיכולים עוד להוסיף בזה, ויש בה את ההוראה ונתנת כח, שאפילו אם ה"י חסר משהו הרי אף פעם אין מקרה אבד ויכולים תמיד לתקן.

ועוד ועיקר – שיתגלו ויתתקנו כל העניגים שנראים שהם אבדו, או שאמנם נאבדו בבלות, כולל – אבדו למעליהם (בהיותם למעלה ממד גלוי) – גילוי תקין ש"לבא לפומא לא גליא¹¹, ומשיח צדקו, שבא "בהיסח הדעת"¹² (כי אם במציאה), שונאמר "מצאתי דוד עבד"י¹³ (במזמור פ"ט) בתהלים¹⁴, וזה מתגלה במזמור צד"ק¹⁵ – "ייה נועם ה' אלקינו עלינו ומעשה ידיו כוננו עלינו ומעשה ידיו כוננוהו"¹⁶, בבית המקדש השלישי, בגאולה האמיתית והשלימה, גאולת כל בני, "בעדיו ובקנינו גו' בבנינו ובבנותינו".

- 10) סנהדרין עג, ס"א.
- 11) ראה ב"ד פלטי, ג.
- 12) פסוק כא.
- 13) ראה ב"ד פלטי, ג.
- 14) פסוק כא.

15) לתהייר שבאות פ"ף גו בגאול אבותינו ממצרים שנאמר (שמות ג, טז) פקד פקדתי אנכם ולתהייר שמשה ה' בו פ' לשאל את ישראל מצרים. צ"ע בו עתה הקב"ה לגאול את ישראל ולומר להם צמח צמחתי לכם שנאמר (כ"י, יג) איש צמח שמו ומחמתו יצמח ובה את הכל ה"י (פד"ר"ע פמ"ח). ובמדרש"י סיפ קרח מבא הכתוב (וימ"י כג, ה); ויקראתי לך צמח צדק גו' (וראה פ"י הדי"ל לפד"ר"ע). וראה ד"ה לך באה"ת (עדרת א). תר"ץ, ת"י.

16) פסוק ט"ב.

שמגלים עוד יותר שיש בעה"ב לבררה ז"ל, כהנה ל"הזמה לה' המלוכה" בגאולה האמיתית והשלימה.

לא כפי שה"י פעם, שדוקא עם ישראל (אע"פ ש"אתם המעט מכל העמים"⁸), השלים בפועל את הכוונה דרידה בחתונתם, ואחדות ממלכות אה"ע התנמו באופן אכזרי אחת אל השנית, והתעסקו בעיקר בתועלת עצמן, או בכיבוש מדינות אחרות וכ"ו.⁹

.. המסקנא מהאמור לעיל בנוגע לפועל: הגאולה באה דוקא ע"י העבודה בלתי, דגילי אלופי של עולם ב"גולה", כי שדר זה, דור האחרון בלתי, רה"י הדור הראשון דהגאולה.

והקב"ה עורר שרואים במאורעות האחרונים בעולם אך העולם בעצמו מסייע ומוביל לגאולה.

ובפסוק פירוש הדב הוא – כ"ל – שכל ירחי צדק להוסיף ב"שעשעו ועבדתנו" בכלל שמבואר את הגאולה, כולל ובמיוחד – כמדובר בהתעוררות שלפנ"י – בלימוד התורה כעניי גאולה, בתושב"כ (ש"כ) הספרים

- 7) ראה ב"ד פלטי.
- 8) ואמתו ג, ז.
- 9) ויש לומר הדיקו "במלאים" (ש"מלא" ע"פ תורה פירושו – שמלא סול), שגם הפסוקים ב"לל הספרים" שאינם מדברים (בגלוי) בעניי גאולה, או אפילו שדרכם הפי (לכאורה) מעניי גאולה – רה"י לאומיתו של דבר, תונם האמתי הוא "דבר זה" – עניי גאולה. וע"י עניי והתמקה בפירוש פסוקים אלו (במפסוקים וכו') נראה בגלוי ש"לל הספרים מלאים" ב"ד זה", ויחזק ע"פ המבואר לעיל, שפסוקים עניי גמולת ("גולה") הוא עניי גאולה, אלא שמגלים זה ע"י גלוי האל"ף אלופי של עולם בלתי שיע"י געש"י מ"גולה" – "גאולה".
- 10) יהיום ע' יום, יד אה"י, פסח שני, ס' השתתת משה"ע י' 115.
- 11) ז"ח בראשית ת, א, מודיש תתלים ט, ב, וראה גם

הצרה הגדולה היא

שאין פועה פה ומעצפתו

פרסום ראשון בלשון הקודש – בעריכת מערכת "יחי המלך"

א. [בנוגע ל"מיהו יהודי?": כל הענין חזק מזה שתשעה אנשים החליטו (ובהם גופא היו חמשה כנגד ארבעה) שאין צורך במיר כהלכה, ודי בה שישאלו את המי האם הוא רוצה חלק בארץ ישראל, ואם הוא ישיב בחיוב איז הוא "יהודי?"]
לאחמ"ל התקבלה החלטה זו ע"י מאה ועשרים איש שאמרו שהם מודברים בשמם של שניגים וחצי מליין יהודים, ח"ו;

אחד-כך הגיע רב ואמר, שאמנם זקוקים לגיור כהלכה, אך בנוגע לאלו שהחליטו מחמדינה החי, מרוסי, צריכים להקי, זאת-אומרת, שאם מגיע גוי מרוסי, ואומר שרוצנו להיות "יהודי" ולקבל חלק בארץ ישראל, הוא נהי "יהודי" וצריך לקבל חלק בארץ ישראל!
מה יצא מזה – שמדי תוך כדי דיבור ועל אתר, שלחה רוס"י אנשים שהתיישו בסמור לתעלת סואץ והכריזו שמחיים אינכם יכולים לטוס יותר מעל השטח הזה.

ב. כאן אנו רואים מיד את הקשר בין שני העניגים:
רוסי' אומרת: הנכם נותנים לנו חלק בארץ ישראל, כלומר, אתם אומרים שיש לנו דעה שם, נאמר לכם את דעתנו – עד כאן תטוסו ותו לא! מעתה ואילך אינכם יכולים לטוס משטח זה והלאה.

כלל הסבר זה, לא ניתן בשום אופן להבין מה קרה כאן: מאז ומתמיד שלחה רוס"י אנשים וישק למצרים אך היא עשתה זאת בחשאיות, ותמיד כשהיא רצתה לומר משהו היא אמרה זאת ע"י השגריר או מלישה אחר, מעולם הם לא העיזו לומר משהו ישירות ליהודים; תמיד הוא (המנהיג הרוסי) הציג עצות ואף ביקר בעצמו במצרים, אבל אף פעם הוא לא אמר משהו ישירות ליהודים, וכאן לפתע הם אמרו שיותר לא יוכלו לטוס.

והסבר לכך הוא: כאשר מגיע רב ואומר שאמנם זקוקים לגיור כהלכה (ואלו שאינם מגיירים כהלכה עושים שלא כדיון), אולם כאשר מגיע עולה מרוסי, לארץ ישראל איז יש להקי, זאת-אומרת, שכאשר באה גוי' או בא גוי מרוסי' ואומרים שרוצנום להיות יהודים, וכשואלים אותם האם רוצנום בחלק בארץ ישראל הם עונים בחיוב והם תפנים להביע

אוי-ואבוי לכוז "עצמאות"

... אז – בני ישראל היו במדבר, ושם היה להם את כל העניינים, ולכן טענו המרגלים שעדיף להשאיר שם ולא להכנס לארץ.

אבל **כיום** – ה' מסר את ארץ ישראל ליחידים, והיחידים נמצאים שם בפועל ולא חס-ושלום באופן של "עצמאות", כפי שישנם הרוצים לקרוא לזה כך – אוי-ואבוי לכוז "עצמאות": אף פעם לא היו תלויים כל כך בעזרה שמקבלים מאומות-העולם, כפי שהפצב עתה].

(תרגום חפשי משיחת ש"פ שגח ה'תש"ח - בלתי מוגה)

למצב זה הובילו אלו הטוענים שהם "עצמאיים"

כפי שרואים זאת עתה, שמה שטוענים שישנה 'עצמאות' – שזה חופש, יכולים לעשות מה שרוצים, רואים עתה במהש שאף פעם עוד לא ה'י, כזה מצב שתלויים במיים כמו עכשוי; שלמצב זה הובילו אלו שטוענים שהם עצמאיים – על-דף התהגה שלהם לרדוף אחרי גויים – שרמנא-ליצל' תלויים לגמרי בגויים, ולא יכולים להתגמ אחת מכפי שהמרי רוצה.

(תרגום חפשי משיחת ש"פ אמור, י"ט אי"ד ה'תשע"ד - בלתי מוגה)

למעמד ומצב זה קוראים "עצמאות"...

... ולמעמד ומצב זה קוראים "עצמאות" – בזמן שזוהי גלות גדולה עוד יותר מהגלות שבה היה נמצא יחודי עני, רחמנא-ליצל', בישוב קטן בודסיה או בפולין:

אותו יחודי רעד מוגי, על-אחת-כמה-וכמה מוגי שהיו לו "כפתורים" (כפי שקראו לזה אז) – אבל לפחד הזה היתה סיבה, כי אם היה עולה ברצון המרי לתת לו מכה לא היה מה שישעצור בעדו.

אבל כעת, מזמניכם את המגי שיבוא ליחודים והיה שם 'בלל-הבית', ושם 'יתוכח'י איתו, ויאמרו לו: אמנם "אחוני אהי", אתה איש צדק וישר וטענתך מוצדקת, אבל אין בחרה, אתה הרי מוכרח להבטיח משהו וכו' – אז לכל-הפחות תן חידך... ויתורה מזו: תבטא בדיבור שאתה מרוצה. ותביעים ממך יתורה מזו: תיתן לשק למדינות שמסביב וליחידים תיתן לכל-הפחות שליש מהו;

(תרגום חפשי משיחת ל"ג בנומר ה'תשע"ח - בלתי מוגה)

נשיא דורנו מודיע לך:

"אתה נכול להציל!"

"לא תעמוד על דם רעך" (פרשתנו יט', טז)

הנחה: "ועד הנחות התמימים". תרגום: מערכת "יחי המלך"

... כללות כל עניינים אלו קשורים עם הפעת התורה, הפעת היהדות והפעת המענות חוצה.

שזוהי השליחות שנושא דורנו פקד על כא"א, ובסגנון ברור – **"לא תעמוד על דם רעך"**; דווקא בסגנון זה – סגנון ברור המבטא בהירות ("קלארעהיטי") על מה מודוב: זו אינה בקשה בענין פסי ומיהכי תחיי וכו', אלא – **"לא תעמוד על דם רעך"**:

עליכם לדעת שישנם יהודים העומדים בדרגת "עצמות כשורה", וזוהי פשוט סכנת פקוח נפשות של "דם רעך" – הוא עומד לאבד את "הדם הוא הנפש", את התורה ומצוות ש"הם חיינו ואורד ימני", ושיהי' לזה שייכות אליו ויחי' אותו.

מודיע לו נשיא דורנו: "לא תעמוד על דם רעך", "לדאות במיתתו ואתה יכול להצילי"; נשיא דורנו הודיע ש"אתה יכול להצילי" – במילא עליך להציל אותו!

הנך רואה יחודי שהוא "טובע בהר", הוא טובע ב'מים רבים' ו'מים הזדונים' [להעיר שהלשון בשו"ע אדה"ז הוא "טובע במים"] של סודות הפדנסה (כפי שהוא מפרש בתורה אור ובהמשך מים רבים מבעל יום ההולדת דב' אייר), "אתה יכול להצילי" – אתה צריך להציליו טוען אתה: באם תנסה להצילי, זה יכול לגרום לך לעמוד בסכנה, ובמילא אתה בן-כך לא תוכל להצילי, כיון שביחד עם זה שהוא "טובע במים" אז "חי' או לסיים באים עליו".

אמרים לך: ש"אני ה'", והקב"ה בעה"ב על החי', על הלכטים ועל הנהר, הוא בעה"ב על כל העולם כולו, וכאשר הוא אמר ש"אתה יכול להצילי", אז בודאי שאתה יכול להצילי וזה לא יזיק לך!

ועד"ג, כיון שנושא דורנו, שהוא "לב כל קהל ישראל", אמר ש"אתה יכול להצילי" – אז דבר ברור שאתה יכול להצילי וזה לא יזיק לך!

אם לא יכולת להציל, לא היו מראים לך זאת

והיא' לזה, מזה גופא שאמה וואה שההוא "טובע בנהר" ("ליאות במיתותי"): אם אתה לא יכולת להציל, לא היו מראים לך זאת, כיון שלא היתה מזה שום תועלת – לא מצענעו סתם יהודי בידיעה שישנו יהודי שטובע ר'ל, והוא לא יכול ביד-כך להציל... – אלא כיון שאמה וואה זאת, זוהי ראי' ש"אמה יכול להציל"!

אבל כיון שסור'ס צריכים להסתדר גם עם היצר-הרע ("קלוגונקן") – שבשבילי לא מספיק כשאמרים שיש לך שלחות מהקב"ה ע"י נשיא דורנו להציל יהודים שעומדים בסכנה, "לא תעמוד על דם רע", ואמרים לך ש"אמה יכול להציל" – זה לא מספיק לך, והוא עוד טוען שהוא יכול הר' לעסוק בענינים אחרים, ענינים יותר טובים, ענינים רגועים, זקן ואינו לפי כבודו וכ"ל"ב.

לכן אמר הקב"ה "אני ה', נאמן לשלם שכר נאמן להפדע":

בכדי להסיר גם את מניעת היצר ולהראות לך שגם בשבילי כדאי הענין – ערב לך הקב"ה השכר גם עבורו ("אני ה', נאמן לשלם שכר"). ובלשון המשנה במס' אבות בתקן היום: "דעי . . מי הוא בעל מלאכות שישלם לך שכר פעולתך", שכר בעולם הבא, ובאם זה "מעט" עבורו – גם שכר בעולם הזה, וכל הדרגת בשכר (כפי שהרמב"ם מונה)!

אך לפעמים ישנו יצר שהוא כזה מחוצף, שבשבילי צריכים גם "מקל". אמרים גם לך, ש"אני ה', נאמן להפדע", לא על אף יהודי ח"ו!

שזוהי החוראה מיוחדת שישנה מהזמן הנוכחי כשקוראים ותיים (כתורת אדה"ר) עם פ' קדושים, "קדושים תהיו כי קדוש אני", שאחד מהציוויים בה הוא – "לא תעמוד על דם רע", ההכרח והחויב על כאל"א לעסוק בהפצת היהדות והפצת המעיינות חוצה, בכדי להציל יהודים שנמצאים במצב של פקוח נפש בדוחניות, כ"ל".

וניתוסף לזה גם הלימוד ונתנית כח מזמן זכאי – שבת ראש חודש אייר, כמדובר לעיל. ונוסף לזה שזוהי זמן זכאי והזמן גרמא לענין הפצת היהדות, אזי גם המקום זכאי וגורם – המקום שבו כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו למד, התפלל, קיים מצוות ושלח שלוחים בעשר השנים האחרונות בחיים חיותו בעלמא דין, ושליח עושה שליח עד אפי' מאה שלוחים כ' – שהשלוחים נמצאים עד היום בכל העולם ומקיימים שלחותם בתור שלוחים של נשיא דורנו (ושלוחו של אדם כמותו), וזוהי זכות לכאל"א להצטרף אליהם.

ובפרט שבמקום זה גופא מקבלים החלטות טובות בהתוועדות ברבים ובציבור, וא"כ ניתוסף לזה גם כח הציבור, "הן אל-כבד ולא ימאס".

(משיחת ש"פ קדושים, ב' ד"ח אייר ה'תשמ"ו – בלתי מוגה)

מהיכן תבוא השמחה?

הרב הרי אמר שהולכים לקראת משיח, וכשהולכים למשיח צריכים לידל בשמחה. כאשר עושה חשבון אליבא דנפשי ממעמדו ומצבו, אזי מהיכן תבוא השמחה? מצד מצבו הוא הר'... ואפי' התומצ' שהוא מקיים – לא מורגש מה נפעל ע"י'ז, כיון שעכשיו הכל זה מתן ברכת – כך הוא הלשון – וכמונח בתיבה סתומה, וא"ל על מה תר' השמחה?

צריכים אבל לדעת, שכל ההמשכות נפלעות (יטוט זק אפ"י) עכשיו בזמן הגלות, ולעתיד לבוא יתגלו הענינים שנמשכו דוקא עכשיו ע"י קיום התומצ', אזי, כאשר עושים חשבון, שבאמת יש עכשיו את הכל וסור'ס זה יתגלה – זה מביא שמחה.

(תרגום תפשי משיחת ש"פ קדושים ה'תש"ד - בלתי מוגה)

כשאני מבין, צריך לעשות "סומל" שיסביוו לו...

מכיון שמשית צדקנו עדיין לא בא – הרי זו הוכחה שעדיין חסר משהו ב"מעשינו ועבודתנו", ובמלא, צריך להוסיף ב"מעשינו ועבודתנו" עוד פעולה ועוד פעולה כו'.

[אין הכוונה לומר שהחסרון במעשינו ועבודתנו בתור סיבה לעיכוב הגאולה ה"ע המונב

בשכל – מכיון שהאמת היא שאין זה מונב בשכל, והרי, ע"פ תורה צ"ל (כל רב "נעשה", אלא) גם "נשמע", נשמע ונבין. כלומר, שההתחלה היא אמנם בהענין ד"נעשה" (הקדימו נעשה לנשמע), לקיים בפועל עוד לפני שמבין בשכל, אבל, לאחר הקיום בפועל צריך להשתדל להבין בשכל, וכשאני מבין, צריך לעשות "סומל" שיסביוו לו... ועוד ועיקר – בוד"י – לעשות כל מה שביכולתו לבטל הגלות ולהביא בפועל את הגאולה (שאז לא יצטרך הסברים על עיכוב הגאולה), ע"י ההוספה ב"מעשינו ועבודתנו"!

(משיחת ש"פ אחו"ק, י"ג אייר ה'תשמ"ח – בלתי מוגה)

נסתיימה כבר כללות עבודתם של ישראל בהענין ד"אתם עדי"

במינו אלן – בודאי נסתיימה כבר כללות עבודתם של ישראל בהענין ד"אתם עדי" במשך כל זמן הגלות, ובלשון חז"ל "כלו כל הקיצי", ובמילא, צריך להתבטל ענין הגלות, ד"אלא גלות", ותכף ומיד ממש, כך, שלא יצטרכו לצעק "עד מתי", מכיון שבדגג שלפנ"ז בא משיח צדקתו!

(משיחת ש"פ אחו"ק, י"ג אייר ה'תשמ"ח – בלתי מוגה)

מי אתה עמלי", עליד להתקשר עם **עצמות ומהות** ובמילוא, גם בקשתו על פרנסה וכי"ב היא – **עצמות ומהות**, "מי הוא בעל מלאכת שישלם לך שכר פעולתו?" – **עצמות ומהות**! זהו אפוא החוראה שלמורים מהפרק דשבת זו – שבימינו אלו יש להתנהג בדרך העבודה של ר"א בן עזר, "לכתחילה אריבער".

ובפרט – לאחר דברי אבא שאול בשמו של ריב"ז שמעלתו של ר"א בן עזר מכרעה את כל שאר המעלות, כולל מעלתו של רבי אליעזר בן הורקנוס, "בר סוד שאינו מאבד סיפה", עליו אמר ריב"ז "עם יהיו כל חכמי ישראל בכף מאזנים ואליעזר בן הורקנוס בכף שני", מכריע את כולם" – מ"מ, ישנה מעלה גדולה יותר, "כמעין המתגבר", שלכן, "אם יהיו כל חכמי ישראל בכף מאזנים, ואליעזר בן הורקנוס אף עמוסם, ואליעזר בן עזר בכף שני", מכריע את כולם".

ויש לומר שהחוראה זו (שבימינו יש להתנהג באופן התנהגה דר"א בן עזר) מודגשת בסדר דברי המשנה – שהכריעה מעלתו של ר"א בן עזר באה **לאחרי** הכריעה מעלתו של ר"א בן הורקנוס. ובהקדים:

מבואר במפרשי המשנה ש"אבא שאול לא נחלק על ת"ק, ושיג הדברים אמנם ריב"ז ושיניהם אמנו, דלענין הבקיות והכרון הי' רבי אליעזר מכריע, ולענין החריפות והלפול הי' ר"א בן עזר מכריע", זמ"מ, כיון שדברי אבא שאול באו על דברי ת"ק, היצד להוכיח כי אף אליעזר בן הורקנוס, שאטה שבתת אותו, אפילו הוא בכלל וכו', אבל הת"ק שדבריו באו ראשונה, לא היצד לפרש, שכשאמר **וכל חכמי ישראל**, ממילא אף אלעזר בן עזר עמוסם בכלל".

אמנם, מכיון שכל פרט ופרט שבטורה הוא בתכלית הדיוק, מובן, שיש ללמוד חוראה גם מסדר הדברים – שתחילה נזכרה מעלתו של ר"א בן הורקנוס, ולאחרי כן מעלתו של ר"א בן עזר.

והענין בהו – שסדר העבודה הוגל, בכל החירות, הוא (בעיקר) – בסדר והדרגה, "תמידים כסדרם", שזוהי מעלתו של ר"א בן הורקנוס, "בר סוד שאינו מאבד סיפה"; אמנם, לאחר כן, בא אבא שאול, ומכריז בשמו של ריב"ז – נשיא הדר – **שעשוי צריכה להיות העבודה באופן ד"מעין המתגבר"**, עבודה שלא ע"פ סדר והדרגה, "מוסיפים כהלכתם" – הכריעה מעלתו של ר"א בן עזר לגבי מעלתו של ר"א בן הורקנוס.

וע"ז מובן בימינו אלו – שלאחרי שבי"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו גלה ופירסם את דרך עבודתו של כ"ק אדמו"ר מהר"ש, "לכתחילה אריבער", הרי זו הוראה לכל בני הדור ונפרט – המקוריים אליו, ועל ידו – עם רבותינו נשיאינו שבכל הדורות, הבעש"ט, המגיד אדמו"ר חזק, אדמו"ר האמצעי, אדמו"ר הצ"צ, אדמו"ר מהר"ש – בעל החוראה ד"לכתחילה אריבער", ובנו, ממלא מקומו, כ"ק אדמו"ר (מהרש"ב) נ"ע] – שעבודתם צריכה להיות באופן ד"לכתחילה אריבער".

ויש להאריך בכל הני"ל, אבל, הלוואי יקיימו מה שנתגבא בענין זה עד עתה...
(משיחת ש"פ פדושים, ב' דר"ח אייר ה'תשמ"ו – בכתב מונח)

"כמעין המתגבר" – "לכתחילה אריבער"
בשבת זו לומדים פרק שיני דאבות, ובאמור, יש להתעכב על משנה שבה מודגשת החוראה ל"לכתחילה אריבער":
בפרק שיני דאבות נתבארה מעלתו של רבי אליעזר בן עזר – א' מחמתת תלמידיו של רבן יוחנן בן זכאי (חמשה סוגים כללים של תלמידים, הכוללים את כל שאר ריבוי התלמידים) – **"כמעין המתגבר"**, ועד כדי כן, ש"אם יהיו כל חכמי ישראל בכף מאזנים. ואלעזר בן עזר בכף שני, מכריע את כולם".

ובכן, התכונה והמעלה ד"מעין המתגבר" היא באופן ל"לכתחילה אריבער" – כי: המעלה ד"מעין המתגבר" היא – שלמרות היותו טיפין טיפין בלבד, מ"מ, הולך ומתגבר כו' ודוגמתו בלימוד התורה – שמיד בהתחלת לימודו, כשלומד ענין אחד, אפילו טיפה אחת בלבד, אינו ממתין עד שיוסיף ללמוד עוד ענין ועוד ענין (מדוגא לדוגא, שלב אחר שלב), אלא **תיקף ומיד** "מוסיף פלפול וסברות מדעתו", באופן ד"חריף ומקשה", "עוקר הדים" – "כמעין המתגבר".

ונמצא, שתכונה זו היא באופן ד"לכתחילה אריבער" – שמיד **בהתחלת** הלימוד (ל"לכתחילה") הולך ומתגבר ("אריבער").
ויש להוסיף, שענין זה מודגש גם בתוכן **מאמרו** של רבי אלעזר בן עזר – "ריב אלעזר אמר. דע לפני מי אתה עמל, ומי הוא בעל מלאכתך שישלם לך שכר פעולתך":
שיטתו של רבי אלעזר בן עזר – "כמעין המתגבר", "לכתחילה אריבער" – היא, שמיד **בהתחלת** העבודה צריך להידי לידעת **"לפני מי אתה עמל"** – **עצמות ומהות**...

ובהדגשה "דע לפני מי אתה עמל" – באופן של **ידיעה** דוקא (כולל – ידיעה" מלשון התקשרות והתחברות), היינו, לא רק ידיעה כללית אודות "אמיתות המצוא", אלא גם ידיעה והתבוננות בפרטי הדברים – ובמילא, ל"ל הנמצאים צריכין לו", היינו, שתמיד צריך להיות חידוש ההתבוננות מעצמות ומהות כו'.

כלומר, מיד בהתחלת העבודה צריך יהודי להתקשר עם **עצמות ומהות** – לא רק לאחר שלומד אודות פרטי הדוגות דסדר השתלשלות כו', כי אם, באופן ד"לכתחילה אריבער" – "ער מיט עצמות" [= הוא עם עצמות]...

ועד"ו בונע לענין ה"שפר" (כדי שיהודי יוכל לעבוד את עבודתו מתוך מנוחה כו') אינו זקוק ל"אמוציעים", ע"י מלאך הממונה על הפרנסה וכיו"ב, כי אם, באופן ד"לכתחילה אריבער" – "מי הוא בעל מלאכתך שישלם לך שכר פעולתך", היינו, שמקבל את השכר (שלא ע"י "אמוציעים", כי אם) **מעצמות ומהות**!

והגע עצמו: נער שזה-עתה נעשה בך-מצוה, וצריך להתיי תפילין (של רש"י ושל ר"ת) – כשעומד להתפלל להקב"ה, הרי מה שנוגע לו, לכאורה, אינו אלא לבקש על חכמה בינה ודעת בלימוד התורה, על פרנסה בהרחבה להורי (ונפרט לאחר שהצרכי להוציא סכום כסף גדול עבור התפילין שלו), וכי"ב. ואעפ"כ, לכל לראש – אמר ר"א בן עזר – "דע לפני